

UN COTIDIAN LA CLUJ

Realitatea ne arată prăpastia spre care ne îndreptăm. Ardealul este stăpânit de presă românească. Deși suntem popor stăpânitor, totuși ne aflăm în așa măsură de slabi față de minorități, sub raportul presei, în cât atitudinea aceasta nepăsătoare, — e o crimă națională.

Starea aceasta de inferioritate nu mai poate dăinui. E o rușine. Să ne desvinovățim nu sunt argumente; mărturia trecutului străbate în conștiințele tuturor. Indolența care ne stăpânește dela unire încoace e un păcat și păcatul îl va răsplăti mai greu urmașii, decât lăsam să mai existe.

Tiparul dezvoltat înseamnă progres. Și noi să fim barbari în privința aceasta? Să dăm ca racul, câtă înjosire!

Cifrele ne vor desmetici:

Localitatea	Rem.	Ung.	Nom.	3
Agnita	1	—	—	—
Alba-Iulia	1	—	—	—
Arad	1	5	1	—
Băia Mare	1	—	—	—
Beiuș	1	—	—	—
Bistrița	1	—	—	—
Blaj	2	—	—	—
Brașov	2	3	2	—
Careii-Mari	1	—	—	—
Cluj	6	6	1	—
Dej	1	—	—	—
Deva	1	2	—	—
Dicioșanmartin	1	—	—	—
Făgăraș	1	—	—	—
Jimbolița	1	—	—	—
Lugoj	1	1	2	—
Mediș	1	—	—	—
Mercurea Ciuc	1	—	—	—
Odorhei	1	—	—	—
Oradea-Mare	2	5	—	—
Orăștie	2	—	—	—
Oravița	1	—	—	—
Perlaș	1	—	—	—
Petroșani	2	1	—	—
Reghin	1	—	—	—
Reșița	1	—	—	—
Salonta	1	—	—	—
Satmar	1	—	—	—
Sân Nicolae Mare	1	—	—	—
S. George	1	—	—	—
Sibiu	5	—	—	—
Sighet	1	2	—	—
Sighișoara	1	—	—	—
Șimleu-Silvaniei	1	—	—	—
Somcuta Mare	1	—	—	—
Tg.-Mureș	1	—	—	—
Tg.-Săuciu	1	—	—	—
Timișoara	4	4	8	—
Turda	1	—	—	—
Zălau	1	—	—	—
Total	41	50	30	—

Chestiunile de învățământ

Pășind în al doilea an dela intrarea în vigoare a Legii învățământului primar, constatăm cu mult regret că principalele ei dispozițiuni nu s'au aplicat întocmai, ba aproape deloc, în unele părți.

Copiii frecvențează școala tot ca și mai înainte, adică după gust. Părinții îi opresc la diferite treburi casnice și îi trimit la școala deabia de două trei ori pe săptămână.

Învățătorul aplică legea, adică amendează pe cei ce nu vin regulat la școala. Listele de amenzi le înainteașă spre încasare percepătorului de circumscripție care le pune la dosar.

După cum se vede amenzile se dau de comitetul școlar, dar numai pe hârtie. Dacă învățătorul reclamă pe cel obligat de lege să încaseze amenzile, rămâne cu reclamația. Când se duce să-și ridice salariul dela percepător, șeful acestui oficiu fiind supărat pe învățătorul care l'a reclamat, îi răspunde pur și simplu că n'are bani și deci nu poate să-i achite chitanța. Oalele sparte le plătește tot învățătorul. Dacă vrea să fie om al legii dă amendă lui Ion Glas sau Vasile a Catrinei, că nu și-a trimis copilul la școala. Înainteașă lista de amenzi domnului percepător, care-o pune la dosar. Dacă învățătorul vrea cu orice preț să nu fie căleat în picioare, aduce cazul la cunoștința administrației financiare, ca să ia măsuri împotriva delictului. Concluzia este că învățătorul își găsește potrivit și în Ion Glas care nu vrea să-și trimită de bună voie copilul la școala, și în percepătorul părat care nu vrea să achite salariul lunar, spunând învățătorului fel de fel de motive neîntemeiate.

Cei ce sunt mențiți a conduce destinele acestor țări să nu uite niciodată că progresul unui Stat nu poate fi realizat decât atunci când în cuprinsul granițelor sale nu există nici un analfabet. De pildă: Danemarca, Elveția, etc. cari au știut cele dintâi că analfabetismul costă mai mult pe Stat decât miliardele ce le-ar pune la dispoziție pentru educația poporului.

Pentru stingerea analfabetismului să se mai aplice următoarele măsuri în afară de cele arătate în lege:

a) Nimeni nu mai fie primit ca servitor sau ucenic ori elev la vre-o școală de meșteșug decât după terminarea cursului primar complet.

SCRISORI DIN PARIS

— Dela redactorul nostru —
Un mare prieten al României

În momentul de față, în care atâtă nechemaji ne parcurg (ara în lung și lat, pentru ca apoi să pună pe socoteala noastră tot felul de orori și să ne arunce toată nemernicia lor, am crezut util de a vizita pe un adevărat amic al României, care a fost oaspetele nostru în zile grele și care a îmbrățișat totdeauna cauza românească cu o atenție binevoitoare la care se adaugă profunda sa cunoaștere a situațiunei noastre, din toate punctele de vedere.

E vorba de d. G. Lacour-Gayet, membru al Institutului Francez și fost președinte al Căminului „Franța-România”. Instiuit în preajma războiului, cu menirea de a strânge relațiile din cele două țări într-un moment în care nevoia de acest lucru, se făcea, mai mult decât oricând, simțită.

Reintors la Paris, d. Lacour-Gayet, nu ezită de a continua opera sa (ținând cuvântări cu subiecte românești și a ține un ciclu de conferințe relative la rolul lui Napoleon al III-a, în crearea României.

Un amănunt interesant este că această propagandă a terminat prin a neliniști o anumită presă și un articol fulgerător în „Gazeta Coloniei”, acuză imediat atât pe d. Lacour-Gayet cât și pe d. Tardieu, de a fi venit în România cu intențiuni pur politice, iar nicidecum în scopuri literare.

La acest articol, d. Tardieu a răspuns în jurnalul francez „Le Temps”, invitând sub o formă spirituală și pe germani, să meargă să țină cuvântări în limba lor în România cu același succes și în fața aceluiași entuziasm, ca acel cu care fuseseră ei primiți.

Reintors la Paris, d. Lacour-Gayet, nu ezită de a continua opera sa (ținând cuvântări cu subiecte românești

*Ma camaraderie de romain n'est pas
Bri blonde; mais je suis fier
D'avoir
Romain!*

et je le dis de tout mon cœur

J. Lacour-Gayet

19 février 1926

Traducerea autografului d-lui Lacour-Gayet:

Cunoștințele mele de limba română nu sunt prea întinse; ceea ce știu însă, este „Trăiască România” și o spun din toată inima.

Lacour-Gayet
Membru al Institutului Francez și fost președinte al „Franța-România”

Acest cămin a luat sfârșit odată cu războiul, căci în timp de pace, rolul lui ar fi fost cu totul redus.

Am rugat pe d. Lacour-Gayet, să ne comunice impresiile și amintirile sale asupra călătoriei întreprinse în România în 1914.

Domni-Sa a făcut-o cu multă bunăvoință și iață ce ne-a spus:

În primele zile ale lui Ianuarie 1914, a fost rugat de un grup de ziaristi români de a ține în România o serie de conferințe cu caracter literar.

Conferințele de felul acestora se țineau rar la noi în țară și grupările existente până în acest moment, găseau mai util să întrețină publicul ce asista la ele, de subiecte triviale și de un interes absolut particular, ca moda la Paris, teatru, și altele.

Pentru a echilibra această tendință, s'a făcut apel la o personalitate intelectuală din Franța de forță d-lui Lacour-Gayet. Conferințiar de vază, d-sa e autorul multor studii istorice, dintre care citez: „Bismarck”, „Educația politică a lui Ludovic XIV”, „Wilhelm al II-a în insulsi”, „Minunțiile epocii Napoleoniană”, etc. În special, această epocă, s'a bucurat de un studiu complex și de mare interes istoric.

Turnee de conferințe de acest fel, mai făcuse d. Lacour-Gayet la Viena, Praga, Budapesta, Belgrad, Sofia, niciodată însă în România.

Deși această călătorie a fost făcută acum 12 ani, totuși amintirile d-lui Lacour-Gayet sunt cât se poate de amănunțite și neștearsă impresia ce i-a lăsat o primire intrădevar entuziastă.

Prima conferință a fost ținută la Ateneul din București și a avut ca subiect „Împărăteasa Ioselina”. A doua, a tratat despre „Surorile lui Napoleon”. Intre timp, d-sa a fost primit în audiență la Palat, unde Regele Carol l'a reținut timp de două ore, discutând despre amicii săi din Franța, dela Institut, reforma agrară dela noi, chestia evreiască, etc.

După cinci zile de ședere la București, a sosit dela Paris și d. André Tardieu (ales de curând deputat de Belfort).

Conferințele au urmat în alte orașe; așa la Brăila, asupra lui „Charlotte Corday”, apoi la Craiova, asupra lui „Mirabeau”.

D-sa își amintește cu plăcere cum la Craiova, un general ce-și făcuse studiile în Franța, l'a întâmpinat în limba particular al elevilor dela Saint-Cyr, din care însă nu înțelegea nimic.

După trei zile, petrecute la Craiova, s'a efectuat plecarea spre Paris și numai cu promisiunea fermă a d-lui Lacour-Gayet de a reveni

Antoniou Sequens

Într'un colț din Banat, cu multă însemnătate culturală în trecut, în Caransebeșul atâtor falnicii generali, ești din șirul voinicilor luptători grăniceri de altădată, s'a sărbătorit un dascăl al școalelor și-un meșter al corurilor bănațene, după o muncă depusă timp de 37 de ani pe altarul culturii și artei naționale.

Prin Decret Regal, la intervenția unor fruntași din Banat, în ziua de 8 Noembrie, anul trecut, în cadrul unei festivități neobicinuite, s'a predat sărbătoritului medalia „Răsplata Muncii pentru Biserica” cl. I.

Ziarele din Banat au dedicat articole pentru preamărare, iar revista „Școala Bănățeană” un număr festiv, ca omagiu profesorului de muzică Antoniu Sequens.

Născut într'un ținut departe de Banat, în Chotebar (Cehoslovacia), dela etatea de 12 ani se dedică muzicii. După terminarea școalelor secundare, se înscrie la conservatorul de muzică din Praga în secția de violina, pian și teorie. După ce termină studiul, anul 1885 este angajat în calitate de dirijor la catedrala din Cattaro, în Dalmația, iar la 87 la Societatea Filarmonică în Macarsca (Italia). De aici, pleacă în Banat, fiind numit de venerabilul consistor diocezan din Caransebeș ca profesor de muzică la Seminarul teologic și Școala de învățători.

Talenta înăscut al celui din băștina, își găsește repede drumul adevărat spre cântare, pe care l'a vădit din copilărie. Se îndrăgește de „glasul bănațenului”, călea în același ritm de doină, ca oricare grănicer și se apropie, se unește într'un fel, pot zice urmitor: școala muzicală din Praga cu inensul folklor din Banat.

Compune muzica românească, după concepție și gust adaptat din mediul străin de mai înainte, în stil bisericesc și lumesc. La școala introduce vioara ca studiu obligatoriu pentru fiecare viitor preot ori învățător român. Cursuri de teorie muzicală, solfegii, ore de ansamblu și cor, — în sfârșit o muncă foarte mare depune dela început în folosul tineretului și pentru prestigiul celor două puterice focare de cultură românească. Peste câțiva ani, profesorul Sequens, predă într'o limbă curat românească. Odată cu acclimatizarea, se iveau și o oarecare preciepre în folcloricistica română. Sufletul, pregătit prin muzică, se apropie tot mai mult de motivul doinei românești, frapant prin melancolia-i fără leac, iar în anii următori, când se de sub tipare câteva compoziții ale profesorului Sequens, găsim o adevărată muzică românească, parte cu motive luate din muzica populară din Banat, parte cu inspirațiuni proprii.

Un nou compozitor român din Banat ese diei la lumina zilei. Corurile lui Sequens pătrund repede în cuiburile cântăreților bănațeni și din clipa aceea maestrul pare a-și fi eternizat numele în istoria culturală a Banatului. Ca și maestrul Vidu din Lugoj, celălalt meșter al corurilor bănațene, la o îndepărtare de câțiva km, unul de altul intrucâtva în genul lui Dima, lucrează și astăzi cu aceeași dragoste ca și în anii tineretului pentru scoaterea în lumină a muzicii românești.

Astăzi, când numai ne despart granițele de mai înainte, când putem vorbi de o singură muzică românească, cuvine-se a pregăti calea, în lungul și'n largul țării noastre, pentru compozițiile lui Antoniu Sequens”. Săpțirile acestei „firi de artist”, să pătrundă în sufletul fiecărui cântăreț român; să-l iubim cu toții la fel cum îl iubeste azi întreg Banatul, căci este al nostru. Ar fi cea mai demnă răsplată pentru muncă depusă și omagii cel mai binemeritat pentru Antoniu Sequens.

Viena.

Filaret Barbu

Biblioteca lui British Museum

Cititori originali — Patriarhul întârziat — Să pleacă urechea spre șoapta vizitorilor: „Utopia” lui Th. More

II.

Într'o zi am văzut o jună și frumoasă cititoare de vre-o douăzeci de ani. Îmbrăcămintea ei băiețească îmi amintea o fată-soldat, una din femeile voluntare pe care cu ani în urmă am întâlnit-o în Rusia. Și gândul mi-a reînviat și chipul românului cu suflet viteaz ce se îmbrăca cu straie bărbătești Maria Putoianca. Ce cititoare nostimă și originală!

Într'o după ameză cernită de Decembrie, am zărit plecat pe un catalog-bucovăna ce amintea catastiful Judecării din urmă pe însuși „Dumnezeu”. Pe „Dumnezeu” așa cum mi-l înfățișa începura antropomorfizantă a primei copilării, închipuirea foarte fragedă hrănită de cărți cu stampe și povești vechi. Plecat pe bucovăna zării un bătrân cu capul înfășurat în șuvițele lungi ale îmbrăcămii lui pălărie. Umerii încovoiați nu se vedeau de sub podoba părului argintiu. Părea un patriarh din vechiul Testament rătăcit în veacul al douăzecilea.

Multe biblioteci s'ar mândri să aibă atâtea cărți câte volume în folio formează numai catalogele lui British Museum. Iată la stânga mea sub litera B, catalogele ca titlul „Bible”, arată nu mai puțin decât 16 volume puterice de titluri de cărți în legătură cu cartea cârților. (Sub litera E cititorul dela Carpați, poate găsi poziile marelui nostru liric M. Eminescu. Mai multe decât două pagini conțin titluri de cărți scrise de fați scrise de neobosită d-lui N. Iorga; iar sub litera D filologii pot afla admirabila „Histoire de la langue roumaine” a d-lui Ovid Densusianu).

Într'o notiță din „Cultura Poporului” am aflat că Biblioteca lui Br. Museum are 2.600.000 volume. Am controlat, aici la isvor cifra și un îndatoritor slujbaş tânăr m'a spăimântat spunându-mi că numărul cârților e doar aproape cinci milioane.

Puse una lângă alta cârțile ar da o fașie de 60 mile, adăugă el un zâmbet.

În juru-mi cititori tăcuți — chiar sexul frumos nu vorbește! — din toate continentele pământului culc ca niște harnice albine învățură din cârțile de pe pupine. În centrul sale spațioase ca un Misticel și corpul de slujbaş ai Bibliotecii, locul minunat unde lumina tuturor veacurilor luminează pe cercetătorii zilelor noastre. N'am văzut o organizație mai desăvârșită. Dacă ai cerut un volum vei ști că vine la vreme și sigur, cronometric. Nu pierzi timpul cu neliniștea deșartă ce împrăștie gândul.

Ca toți proorocii!

I. O. Ștefanovici-Svensk

Soroca în trecut și prezent

VIII.

Și vitele de povară au scăzut și s'au pipernicit. Unde sunt boii de Moldova cu niște coarne de 2 arși și armăsarii de Soroca sau Hotin?

Numărul căilor de muncă în Soroca 7.700, având în urmă județele Hotin, Orhei, și satele căzacești.

Totus numărul herghelilor din Soroca era cel mai mare din Basarabia, 38 din 77.

În războiul de la 1905 Basarabia a dat 4000 de cai de cavalerie. Căii în genere n'au o rasă frumoasă, sunt înalți, au capul mare, picioarele groase, dar sunt de fire blânzi și rezistenți la drum, fără a cere multă îngrijire.

Prețul unui cal varia între 30—75 ruble. Azi 5—12.000 lei o pereche de cai buni.

Deși în 1847 guvernul rus a înființat grajduri de încrușcare, — n'au dat nici un rezultat, fiind speculate de amployații statului.

Cai de cursă „Orlof” avea familia Korsorkof de la Vadul lui Vodă (Chișinău). Personal am văzut două caine ce arătau în mod clar specia celebră a acestor animale.

La alipire i-a cumpărat Statul pentru herghelile sale.

Vitele corute de specia bovină din Soroca sunt la fel cu cele din întreaga Basarabie: rasa balcanică, ucrainiană și din Moldova.

Oi sunt așa zisele „valahe” cu lăna aspră, lungă și compactă. Carnea e însă foarte gustoasă iar cașcavalul și brânza din Basarabia se vindea pe piața Petrogradului.

La 1841 s'a introdus rasa „merinos”. Totalul oilor din jud. Soroca în 1893 era de 107.944 cele simple, oi fine 13.382, adică avea cel mai mare număr de oi fine, afară de Bender și Akerman, și avea înainte ca număr celelalte județe, afară de Bălți, Hotin și Orhei.

Principalele țărle din Basarabia le avea următorii proprietari: Kamalaba, Principele Gagrin, Paset,

Veniți toți cu obolul vostru!

0 acțiune 200 de lei, plus 20 lei cheltuieli de fondare. Până acum s'a subscris suma de 142.800 lei. Bani pe acțiuni înaintați-i la Banca „Albina” din Cluj.

În același timp faceți-ne și nouă cunoscut câte acțiuni ați subscris și ce bani ați vărsat la Bancă.

Specificați când trimiteți banii la Bancă, bani pentru Societatea pe acțiuni „Cultura Poporului”.

Suma până la 2 acțiuni se depune integral la Bancă. Dela 2 acțiuni în sus înțaiul vărsământ la Bancă e de 80% din suma acțiunilor subscrise.

Emil I. Ciortanu, inv.

S'au subscris până acum 142.800 lei

*) Corurile mixte și de bărbăți, cum și toate Liturgiile se pot procura la Librăria Diocezană din Caransebeș.

Cezar Stoika

PATIMA BETIEI

Dumineca a patra a Sf. Post

In sfânta Evanghelie de astăzi vedem pe Iisus vindicându-l pe un îndrăcit, care în aceeași vreme era și surd și mut. Ca și pe alți îndrăciți, Iisus și pe acesta l-a vindecat numai cu cuvântul, dovadă și de astădată că el e cu adevărat Fiul lui Dumnezeu. Iar la urmă, aduce din nou aminte apostolilor, că împotriva diavolului avem arme puternice: rugăciunea și postul. Atât despre rugăciunea, cât și despre post am vorbit cu alt prilej. Am arătat atunci, că postul nu este numai conținerea dela mâncări, ci și dela beție. Postul nu întărește ca să luptăm împotriva ispitelor diavolești, păcatul beției însă de-a dreptul ne aruncă în brațele diavolului. In cele următoare vom spune asadar câteva cuvinte despre beție, arătând răutatea ei atât pentru oameni singuratici, cât și pentru neamul nostru românesc întreg.

Beția este o urmare a necumpătului în băutura. Prin beție, mintea omului se întuneacă, așa încât nu mai e stăpân pe sine însuși. Omul bețiv, de bună voie se înjoșește la starea dobitoacească, pierzându-și de bună voie mintea cu care l-a înzestrat Dumnezeu. Bețivul nu e în stare să deosebească binele de rău, de aceea, săvârșește fapte, pe cari treaz fiind, nu le-ar fi făcut. In beție omul face lucruri neobișnuite, de cari, treaz fiind, nu-și mai aduce aminte.

Beția, fără îndoială e păcat. Sf. Apostol Pavel, în scrisoarea către Corinteni spune că beția e ca și cum ai beți, împărăția lui Dumnezeu nu e vor moșteni. Chiar și sfânta scriptură a legii vechi ne îndeamnă să nu ne îmbățim. Iar sf. Augustin nu spune, că beția e mama tuturor păcatelor și izvorul tuturor răutăților.

Răutatea beției o putem înțelege mai ales cercetând tristețile ei urmări.

Înainte de toate să nu uităm, frați creștini, că beția strică sănătatea omului. Inceputul cu beția, puterea celui bețiv slăbește, iar îmbolnăviri-le sunt cu mult mai dese între oamenii bețivi decât între cei cum-pătați. Boalele bețivilor sunt de obicei mai lungi și mai grele decât, ale celor sănătoși. Boalele de ficat, de inimă, de rărușchi și stomac, ba chiar și oțet și nebunia sunt adeseori fiecele dulci ale beției. Cercetați, frați creștini, spitalele, ca să vă încredințați înșivă de acest adevăr. Cei mai mulți bolnavi ai spitalelor au ajuns la starea lor tristă prin beție.

Bețivul nu-și strică numai sănătatea sa, ci și pe cea a familiei sale. Femeia bețivului e de obicei slăbită și galbenă de suferințe, iar copiii lui bolnavicioși, slabi și amărâți, ca vai de ei.

Beția este patul cel mai cald al sărăciei. Sunt nenumărați acei oameni, cari și-au pierdut întreaga avere în cărciumi, oameni, cari ieri, alaltăieri, erau în stare bună, cu moșioară frumoasă, iar astăzi sunt lipsiți pământului. Beția a pus în mâna multor oameni togiul de cerșetor. Acestea sunt lucruri pe care le vedem cu ochii. Bețivul lucrează, a-sudă, ostenește, dar nu pentru el și familia lui, ci pentru cărciumar. In vreme ce copiii lui sunt goi și flămânzi, el cântă și se veselește în cărciumă. Din veselia aceasta el se va trezi de obicei numai atunci, când, e prea târziu.

Să vedem acum păcatele care isvorăsc din beție. Știm foarte bine, că bețivii sunt cei mai porniți spre răutate. Orice vorbă, bețivului îi sare în nas. Iar urmarea mănii este cearta. Cine nu știe, că cele mai multe certe au loc în cărciumă? Aici au loc cele mai multe vătămări, cari nu se uită, ci sunt urmate de procese. Pe urma certelor din cărciumă, bețivul adeseori plătește băutura cu preț întreg și înzecit. Certele sunt urmate uneori de bătaie. Sunt rare,

Despre lungoare

(Tifus, febră tifoidă)

„Să-ți ajute Dumnezeu și Maica Domnului, domnule medic, c'o scâmbiat fi-mea de moarte! Dacă nu dai crezare vorbelor d-tale și n'o ducem la spital la oraș, până acu era de mult în pământ!”

Cu aste vorbe spuse din inimă și sărutându-mi mâna, întâmpinai un frunț al unui sat de buni români, pe medicul de plasă, când se cobori din trăsură, la primărie.

„Ei vezi creștinule, că nu de pomană învățăm atâtea carte, nu în zadar stăpânirea ne plăteteș pe noi și cheltuieste să ridice lașacuri ca spitalul pe care la-i văzut, nu degeaba prin vânt, ploaie, frig, noroi, zăpadă sau arșița venim noi între voi!”, îi răspunse medicul, un tânăr inimos, muncitor și pătruns de credință că el are chemarea să vie în-ajutorul semenilor săi, să-i scape de suferințe trușesti și sufletesti.

Oamenii, îi iubeau mult. Plăcut la vorbă, intra din casă în casă, sfătuiindu-i pe mame cum să-și hrănească și păzească copiii, dincolo pe bărbaiți cum să-și chibzuiească munca și căminul, în altă parte, la sărmani lipsiți pământului, le dădea leacuri cu bănișii săi, nu se mulțumia numai cu vorba ci și cu fapta, să arate oamenilor că sănătatea trebuie păzită ca cel mai neprețuit dar.

Își trecea ziua și mare parte din noaptea cetind și îngrijindu pe bolnavii săi. Era fericit!

Oamenii se simțeau mai cu curaj în lupta contra dușmanilor nevăzuți, se simțeau bine când îl vedeau în mijlocul lor. Veni primarul, învățătorul, jandarmul, moașa, agentul sanitar, câțiva oameni mai bătrâni și mai cuminți, făcând roată în jurul medicului, să-i strângă mâna cu evlavie.

Fu poftit la învățător și cum se făcuse de prânz, se așezară la masă. Îl rugară să le spuie despre beție, sugul fetei lui Andrei Almariei, care nu de mult scăpata din ghiarele morții, o adusese tatâne-său dela spital, acasă.

În timp ce se desbrăca, medicul începu să le vorbească:

„Oamenii buni, De boală grea a zăcut fata lui Andrei! De lungoare, tifus sau febră tifoidă cum îi zicem noi pe limba noastră doftorească. Astă boală e tare lipicioasă, (molipsitoare), și de ea dacă nu te cauți la vreme și cu doftorii meșteri, te duci la groapa repede sau rămâi cu multe metehne în măruntae.

Se vîrde mai multe de cei trecuți de 20 de ani, dar nu-i regula, spre pilda fata lui Andrei avea numai 18 ani.

Învățății i-au aflat sămânța tifosului și nu multă vreme și leacul. Boala începe cu șiretlic. Te apucă un fel de lene, de toropeală, îți să infundă capul, o leacă de sânge îți dă pe nas și tocmai când baba Anica îți spune că de ac descăntecul e ai fost de leac că te-ai usurat, te-ai răcorit, tocmai acu începe o arșiță mare, o sete și o sfârșeală de nu te mai țin picioarele și iată-te apucată la pat. Dar teapădul care te apucă și iată-te zăcând tot în chinurile morții și a setei cinci săptămâni, nu de putine ori aiurând. Boală grea și tare primejdioasă.

Otrava și sămânța boalei roade națele și într'un timp, dacă-ai dai bolnavului să mănânce după cum cere, i-se îngăure și omul moare la sigur.

D'apoi că boala se incubează și la mai și la inimă, și la rărușchi, ba de mai lasă pentru o bucată de vreme și chei, dar de slabit, te lasă de multe ori pai.

Niculae, da ce fac, puia de măn-care, i-o fi foame lu Don' Doftor al nost', — intreruse vorba inimosului medic, o voce blândă. Era nevasta învățătorului care tocmai se întorcea din bucătărie.

D'apoi că ai dreptate, — răspunseră Anuței, cu toții.

— Las-că însprăvesc de vorbit după ce-om mânca, încheie medicul.

Mai glumind, mai vorbind de politica, de alergerie din ast timp, mai laudând bucatele Anuței, se isprăvi masa. Anuța le aduse la toți cafeaua și doftorul le vorbi iarăși.

— Boala, v'am spus, că se ia. Va mai spui că numai doftorul îi poate da de hac. Nu umbrați și descăntec-te și leacuri băbești! Știți mai anțărțum s'o dus pe lumea cealaltă. Nicoraș, ce-l mai frumos viu din sat, din cauza argintului său a ciu-meii de baza Parashiva, care acu pe bună plată zace în pușcărie.

Duceți cu bolnav repede la spital!

Nu-i dați decât lapte!

Și cum din tot ce varsă și scoate afară și alții se pot îmbolnăvi, grijiți bine! Svârșiți-le în fundul curții într'o groapă adâncă peste care aruncați repede lapte de var.

Când e în sat molima asta nu beți decât apă fiartă, iar din fântâna unde nu vă lasă medicul să luți apă, păziți-vă, în ea e sămânța boalei.

Vestiți ca pentru orice boal lipicioasă pe medic ca să ia măsură.

Și acu, oameni buni, i s'o luam razna prin sat. Am auzit că s'copii mulți cu tuse magărească. Ia să-i vedem! Și plecă medicul la altă datorie tot așa de mare.

Dr. O. Apostol

ȘTIRI DIN MARTE

Anul 1924 a fost așteptat de multă vreme. Pentru ocazia vizitei ce o anunța această lume din vecini s'au făcut mari pregătiri în lumea astronomică. Astronomul american Hale a construit cea mai puternică lunetă de pe pământ, cu destinația studiului lui Marte. Milioane de dolari americani s'au donat Uraniei, în onoarea lui Marte.

În 1907 și 1909 a ajuns în apropierea noastră dar nu așa de mult ca în August 1924, până la cea mai mare apropiere posibilă, la 55 milioane km.

LUMEA DIN VECINI — PLANETA MARTE

Vecinul nostru a fost așteptat cu nerăbdare și cu dor ca în cursul nopților din vară și toamnă să ne spună câte ceva din lumea lui. Bătrânul Flammarion a stat la veghe, observatorul său din Jussiy era plin de mișcare, harta construită de Antoniad del observatorului din Paris, trebuia controlată și verificată, volumul III din Planete Mars a lui Flammarion cerea anumite confirmări, curiositatea lumii noastră față de lumea vecină cerea date precise și semne de viață intelectuală, cu un cuvânt era o mișcare și un interes deosebit în toate corurile.

A venit, ne-a spus ce a putut și s'a dus cu tainele lui. Aci îl vedem tot frumos pe cerul de dimineață, blând, roșietic, nu mai este acel sân-geros ca și zeul al cărui nume îl poartă.

Planulul Marte astăzi este considerat ca o lume cu manifestări sigure de viață. Infățisirea lui și culoarea sa, roșietică, ne dau unele indicații de natura solului sol desertic în felul saharei noastre cu deosebire că temperatura nu este atât de urcată, atât de tropică ca și la noi. Marte are ape, are lacuri, are mări. Continentele sunt mai mari în regiunea nordică, iar apele dominează emisfera australă.

Calotele de zăpadă dela poli se topeș destul de repede, regiunea polară se reduce până aproape la dispariție. Cu sosirea primăverii pe o emisferă verdeață apare, nori apar și ici și colo, mari, suri, ori albi, mișcându-se cu o viteză între 14-31 km. pe oră.

Ca dimensiuni Marte este cu mult mai mic ca și Pământul, dar în condiții aproape egale în ce privește posibilitatea de viață, cum sunt: căldura Soarelui, poziția față de planul ecuatorului, sau înclinarea ecliptice, mișcarea de rotație în jurul axei și mișcarea de revoluție în jurul soarelui.

Antotipurile sunt foarte asemănătoare, înclinarea eclipticei lui fiind de 24° 52', iar a Pământului 23°27'. Durata anului este de 686 zile, aproape doi ani de ai noștri. In ce privește căldura primită dela Soare și cu aceasta și temperatura dominantă, cercetările lui Coblentz dela observatorul Lowell, ne dau un rezultat foarte bun, aflându-se o medie de 15°-18° C. la suprafața solului. Exact aceeași medie pe care o avem și noi aici. Regiunile reci oscilează între -15° și +7°, iar cele continentale, tropice între +12°-22°.

Căldura aceasta mare se atribuie faptului că Marte având o atmosferă mai clară lipsită de formațiuni de nori, absoarbe mai mult din lumina și căldura primită dela Soare deși este mai departe. Pe când Pământul nostru ca și planet

are un albedo de 0,45, Marte are numai 0,15, adică din 100 părți de lumină primită dela Soare, Pământul redă, 45, în același timp Marte din cantitatea primită dă numai 15 la sută. Exact același albedo ca și la Lună, o asemănare între suprafețele acestor două coruri cerești.

In ce priveș canalele, văzute bine de fantezia lui Schiaparelli, Lowell, Flammarion și alții, ochi ageri ai astronomilor de azi nu le mai văd nicăieri. Harta lui Antoniad nu ne da multe detalii, nici măcar asupra nimenatelor oaze formate în locul

de concurență alor mai multe canale. Schimbări mari pe suprafața n'au s'au putut observa, decât numai fuziunea (topirea) zăpezii și înviorarea lumii martiene.

Cele mai multe pete întunecate, considerate de mări, încep a se atribui unei vegetații vernale mai abundente, intrucât culoarea lor se schimbă dela sfârșitul primăverii până prin mijlocul verii.

Harta redusă este harta întocmită de Schiaparelli pentru redarea configurațiilor și a canalelor. Vom avea ocazia să reproducem și harta mai verosimilă a acestui planet, mai ales că în spiritul lumii de azi, când par-că dispăre imposibilul, încep oamenii a fi asediați de ideea și posibilitatea unei comunicații interplanetare fie prin mijloace optice fie prin mijloace electrice, prin undele și razzele electrice.

O idee prematură, dar plăcută și frumos văzută de vizitatorii și admiratorii Uraniei.

Este sigur că lumea din vecini este o lume vie.

At. Popa

DESPRE MARE

Marca Neagră a înghețat pe toată suprafața sa în anii 299 d. Ch., 359 când a înghețat și Bosforul, 401, 763. În anul 1420 Marea e prinsă, aproape toată în gheață. În 1504 înghețată Marea la Odesa. În 1903 înghețată portul Constanța. În 1906 Marea înghețată pe câțiva km. dela țăr. În anul 974 s'a trecut Bosforul pe gheață, dela un mal la altul.

Marea Nordului, a înghețat pe coasta Olandei în anul 1150 și canalul Mănecei în 1709.

Marea Mediterană, în anul 1234 la Venetia merg trăsurile pe gheață. În 1823 marea e acoperită toată de gheturi, în 1594 Marea înghețată la Marsilia și Venetia, în 1709 înghețată parte din Mare.

Marea Adriatică a înghețat toată în anul 860.

Gheturile Marilor. Temperatura de înghețare a apei de mare e minus două grade, pe când a apei dulci e zero grade. Ca și la această apă gheața apei de mare plutește.

Gheturile se găsesc în regiunea polilor aici acolo temperatura e mai joasă, intrucât razele soarelui cad oblic în aceste puncte. Gheturile însă coboară prin curenți în regiunile temperate, formând pericole mari pentru navigatori, mai ales pe timp de ceață sau noaptea. Stratul de gheață format lângă coastă și mărit înspre largul mării formează o bancă. Bancăzile opresc vasele în navigația lor și dacă le prind între gheturile le sfărâmă. Gheața, ca oricare corp, e supusă contracțiunii sau dilatării după temperatura aerului înconjurător. Dacă o bancăzică s'a format când aerul are temperatura minus 3-4 grade, gheața se contractă până se sparge, gheața se contractă ajunge la minus 30 sau 40 grade. Spargerile acestea sunt însoțite de sgomote ca de tun. La poli sunt staturile de gheață de 24-30 de metri, formate din straturi vechi suprapuse. Deasupra unei bancăzice cerul e luminat de o lumină alburie.

Iceberg-urile sunt munți de gheață doși de curenți pe mările temperate. Unii din ei ajung la înălțimi deasupra apei, de 100 metri. Un bloc de gheață plutind pe apă nume cu o zecime din înălțimea sa, săvând 9 zecimi în apă, se poate închipui ce masă enormă de gheață are un iceberg.

Culoarea Mării. — Apa mării e albastră prin culoarea sa proprie. Culoarea proprie e albastră pentru că absoarbe razele roșii din lumina solară, și reflectează razele albastre. Culoarea aceasta variază însă cu diferența de temperatură și cu conținutul apei în viețuitoare sau mine-rale, precum și cu adâncimea apei.

Când apa conține alge (plante microscopice, de culoarea galbenă) ele lucesc prin albastrul mării și datorită acestora combinându-se cu culoarea verde. Culoarea Atlanticului lui în plin ocean este verde. Cărentul de apă caldă care pornește din golful Mexic (de aceea se și zice Gulfstream) din cauza temperaturii formează un rău inens albastru care curge între mările de apă verde ale oceanului.

Din cauza adâncimii, pe coasta statului Chili, din America de Sud, culoarea Pacificului devine aproape neagră. Pe apele puțin adânci, cu fundul de nisip, culoarea e galben sau verde, după lumina trimisă în apă de fund. În baia Loango culoarea mării e roșie din cauza fundului. Marea Roșie are alge (plante microscopice de culoare brună). Unele, conține până la 40 milioane de alge.

Aproape de Luson în Filipine, marea are culoarea roșie ca racul, din cauza unei plante microscopice care se găsește în număr de 40 mii ființe într'un milimetru cub de apă. Marea galbenă (China) are această culoare din cauza materiilor pământoase galbene, vârsate de râul Hoang Ho.

Pe coasta Guineei vasele par să navigă într'o mare de lapte.

Culoarea alba, lipitoasă, e datorită descompunerii plantelor de mare. Marea agitată pe funduri mari e culoarea neagră. Pe funduri mici, acestea fiind răcolite, dă culoarea apei.

Comandor C. Buchholtzer

Cum s'ar putea romaniza orașele

Principiul de organizare a Cămineilor de calfe industriale și comerciale, ca bază la formarea clasei noastre de mijloc

Dupăce unele din Căminele de ucenici din țară și mai ales cele patru cămine din Timișoara, nu-șă parău ai de existență și după ce elevii acestor instituții încep a se elibera cu titlul de Calfe, dând zi de zi noui generații industriei și comerțului românesc, pentru a da posibilitatea noilor forțe să intre în aceste Cămine se impune necesitatea de a aduna elevii eliberați la un loc într'un Cămin separat, ținând seama și de următoarele împrejurări:

Este bine știut, că numărul industriașilor, comercianților români la orașe, dar mai ales în ținuturile desrobite e dispărent. Pentru formarea clasei de mijloc, acești elevi eliberați cu titlul de calfe trebuie ținți pentru orașe și îndrăgiți cu viața dela oraș, cu scopul de a se așeza aici definitiv și a forma familii, pentru a ne apropia mercur de scopul ce-l urmărim.

Elevii eliberați, calfele, după o ucenie de 3 ani eșii de sub ocrotirea cămineilor primesc la început o leafă modestă ce nu poate fi în raport cu traiul scump dela oraș. Știm că părinții bătăilor acestora nu locuiesc la oraș, unde dâșii ar primi adăpost, deci pentru a face practică în calitate de calfe trebuie să-și caute locuințe. Cine nu cunoaște, însă, mizeria de locuințe dela oraș? Calfele deci s'ar izbi în primul rând de greutatea de a-și găsi locuințe corespunzătoare, sau dacă chiar li-ar afla, li-se cere umătate din ceașt număr pentru că, deci e li-ar rămâne pentru alimentare, spălat și îmbrăcăminte, sau poate ca vor găsi în împrejurări și condițiuni mai prielnice vre-unulei orașului, unde împrejurările și referințele de trai mai de vreme sau mai târziu le vor molipsi sufletele și le vor zdruncina sănătatea.

După toate aceste greutateți calfele acestea române, vrând nevrând se vor reintoarce acasă la țară în mediul de unde au plecat, unde vor fi ușor mângăiați de ai lor, căutând mamele nunaidecât să-i însoare și rămânând dâșii în mijlocul lor, neglijându-i mereu meserile, se vor acclimatiza din nou mediului dela sat, stabilindu-se ei definitiv la țară, ocupându-se când cu meseria, când cu economia, devenind astfel cărcăpii satelor. E un motiv și mai însemnat crearea cămineilor pentru calfe pentru ținerea în frâu a calferilor în oțate cea mai periculoasă. Băeții după modesta sărăcie a traiului avut ca ucenie, ajunge imediat după eliberare la un câștig între 2000-3000 de lei lunar și poate, intrucât nu li-s'ar da îndrumări părintești, să-și deschidă ochii, să alunece pe căi rele, să fie sedusii de ceilalți muncitori, cari cu oare excepțiunilor și după experiența mea mai îndelungată, după orele de muncă își găsesc singura recreare în crâșnete situate mai toate la apropierea atelierelor, unde se dau destrălăni și demoralizării, devenind astfel nu forțe noi pentru industrie și comerț, ci o sarcină a societății noastre.

Deci ținți în cămin, dându-li-se

Stefan Vulpe
director la căminul comunal
al ucenicilor și căminul calferilor

A MINTIRI

Chipul din nr. 149 al „Culturii Poporului”: Primul grup de elevi români, bursieri ai Statului român, trimiși de legătuirea regală română din Albania. D-na Eliza S. Măndrescu, soția ministrului nostru la Tirana, îi întovărășește pe vapor în portul Durazzo, ieri reamintese un alt chip, o fotografie luată acum opt ani, a cărei inscripție este „Întâilul grup al ofițerilor legionari români foști prizonieri de război în Italia; la mijloc: d-l prof. univ. S. Măndrescu.”

Aceste două chipuri se complectează și sunt dovada vie a zelului depus fără preget în serviciul neamului, și urmarea directă a activității roditoare a ministrului nostru la Tirana, d. S. Măndrescu și a soției d-sale.

Acum, după ce a trecut un timp destul de lung pentru a putea privi întâmplările în adevărata lor mărime, ne putem da seama de munca titanică a d-lui ministrului S. Măndrescu, întâilul și adevăratul organizator al Legiunii române din Italia.

A venit între noi în 7 Mai 1918, deci atunci când războiul mondial era în plin ecloot. Prin înmoșoarea muncă a înfăptuit concentrarea prizonierilor români, cari cu excepția unui mic grup de ofițeri din lagărul „Camaldoli” (Genova) declarat de „lagăr iredent”, erau împărțiați în întreaga Italie, fiind în lagăre comune cu toți prizonierii proveniți din armata austro-ungară.

Concentrarea românilor, formarea grupului de ofițeri informatori pe lângă armata italiană, organizarea batalionului I de alpini (vânători) legionari români, organizarea regimentului Horia (întâilul regiment) și Cloșca (al doilea rgt.) din Legiunea română din Italia, sunt în linii generale roadele directe ale activității din 1918 ale d-lui ministrului S. Măndrescu, iar cunoașterea cauzei românești, iubirea și stima opiniei italiene față de tot ce e românesc sunt inensele comori morale pe cari, cu drept cuvânt, i-le putem mulțumi numai și numai d-lui ministrului S. Măndrescu.

Ca unul care am luat parte la frământările începutului formării Legiunii române din Italia, și pot aprecia valoarea muncii depuse în această cauză de d. ministrului S. Măndrescu, cu bucurie constat, că zelul de muncă și flacăra virtuții românești a d-sale e tot atât de vie, ca pe vremurile acelea de mari speranțe.

Dacă tuturor fiilor vrednici ai națiunii noastre li-ar fi dat, să fie puși — asemenea d-lui ministrului S. Măndrescu — la lucrurile unde ar putea aduce servicii reale cauzei românești, și nu s'ar prefera măcierea puterii creatoare în searbele țării noastre locu hărăzit ei de Atotputernicul.

Inginer Ctințita Cornel

Frații IOANOVICI recomandați atelierilor lor de fotografii pentru proiectarea de fotografii artistice O L U J, Piața Unirii. Sub poartă expozitie permanentă.

VIATA DIN ARDEAL

Din Sarbova (Banat) Comuna noastra e situata c'am la 8 km. spre Miaz-noapte de balle Buzias...

In urma refacerii d'alunei Timisului nu au mai inundat apa asa ca sarbovenii sau pus pe muncă și încă înaintea războiului...

Acasta comuna cu vro' o 798 de suflete are o biserica cum n'are nicio comuna din jur. Școala frumoasă, drumuri bune și câte altele.

Sarbovenii deși puțini la număr, totuși au crescut din fil lor un protopop care este protopopul Buziasului...

VIATA DIN MOLDOVA

Redacție și la Iași

Din Galați Sub auspiciile Ligii Culturale "V. A. Urechia" a avut loc în sala Teatrului Central în ziua de 17 Februarie a 12-a șezătoare culturală...

La această șezătoare a ținut o interesantă conferință d-l Sextil Pușcariu, profesor la Universitatea din Cluj...

După conferința d-șoara Gina Burileanu a declamat frumos; a urmat apoi un concert vocal executat de distinsul artist George Carussy...

Tot în ziua de 17 Februarie după amiază, a avut loc la Căminul Cultural "Sf. Impărați", conferința d-lui profesor Gheorghiu Mircea...

După conferința s'a recitat diferite poezii de către elevii de școală, iar corul bisericii "Sf. Impărați" a cântat câteva cântece religioase și populare...

Duminea, 21 Februarie, fiind "Duminea Ortodoxiei", adică acea zi în care, acum 1084 ani, după atâtea lupte învingătoare purtate de împărații și popoarele păgâne...

Elevii seminarului nostru fiind membri acestei societăți Ortodoxe, încă dela întemeierea seminarului, au luat parte împreună cu P. C. Sa par. econ. D. Furtună...

La sfârșitul Te-deumului a vorbit P. C. Sa par. Dr. econ. Grigorescu, protoereu județului, relevând frumosul rol al comitetelor parohiale și al "Societății Ortodoxe a Femeilor Române"...

După amiază, a avut loc, în sala teatrului o șezătoare a seminarului continuându-se astfel șirul șezătorilor culturale începute. Au luat parte școlarele secundare, d-nele membre ale societății în frunte cu d-na președintă Finareta Stărcău...

IN SLUJBA ADEVARULUI

Datorită dragostei de răspândire a culturii și de întărire a credinței strămoșești în poporul nostru, neobositul erah, D. D. Vartolomei al Râmnicului...

Cine l-a cunoscut și a stat în apropiere P. S. sale o oră măcar, nu l-a putut auzi decât interesându-se de mișcarea sa de reîncreșterea a lumii și îndemnând pe fiecare, a se strădui să-i aducă la cunoștință propuneri în acest fel și piedecile cari se opun.

O privire în urmă și o comparație a prezentului cu trecutul foarte apropiat, va arăta fiecăruia că în eparhia Râmnicului în special și de aci apoi în biserica română ortodoxă în general...

În altul ar fi fost mulțumit cu înfapturile acestui sat și a celor afiliate lui, școlii moralizator parohiale, comitetul cultural parohial, comitet de patronaj și comitet de colportaj...

Am avut plăcerea să aud, egoile unii simpatice medic, Dr. Balaban, care a asistat, spunând că niciodată n'a trăit clipe așa de ferice.

Șerind acestea voi să se știe că biserica oleană în special, este hotărâtă la lupta în slujba adevărului și este convinsă că a ei va fi victoria, cerând lui Dumnezeu să-i dea putere de muncă și oamenilor de bine...

Regimentul 20 Teleorman, în garnizoana Turnu-Măgurele; are nevoie de un bun maistru cizmar, care să știe croiala de ghetce, cisme și pantofi la perfecție.

Regimentul 20 Teleorman, în garnizoana Turnu-Măgurele; are nevoie de un bun maistru cizmar, care să știe croiala de ghetce, cisme și pantofi la perfecție.

Regimentul 20 Teleorman, în garnizoana Turnu-Măgurele; are nevoie de un bun maistru cizmar, care să știe croiala de ghetce, cisme și pantofi la perfecție.

Regimentul 20 Teleorman, în garnizoana Turnu-Măgurele; are nevoie de un bun maistru cizmar, care să știe croiala de ghetce, cisme și pantofi la perfecție.

Regimentul 20 Teleorman, în garnizoana Turnu-Măgurele; are nevoie de un bun maistru cizmar, care să știe croiala de ghetce, cisme și pantofi la perfecție.

Regimentul 20 Teleorman, în garnizoana Turnu-Măgurele; are nevoie de un bun maistru cizmar, care să știe croiala de ghetce, cisme și pantofi la perfecție.

Regimentul 20 Teleorman, în garnizoana Turnu-Măgurele; are nevoie de un bun maistru cizmar, care să știe croiala de ghetce, cisme și pantofi la perfecție.

Regimentul 20 Teleorman, în garnizoana Turnu-Măgurele; are nevoie de un bun maistru cizmar, care să știe croiala de ghetce, cisme și pantofi la perfecție.

Regimentul 20 Teleorman, în garnizoana Turnu-Măgurele; are nevoie de un bun maistru cizmar, care să știe croiala de ghetce, cisme și pantofi la perfecție.

ȘTIRILE SĂPTĂMÂNII

Fiecare cititor al nostru trebuie să treacă la fapte, căci prin procedul acesta să sprijină în adevăr presa puternică românească și cinstită, care să impune să predomină presa neprietnă năzuințelor demne românești.

PERSOANELE cari au subscris până acum acțiuni la societatea pe acțiuni "Cultura Poporului" sunt rugate să înainteze banii la Banca "Albina" din Cluj.

MINISTERUL Instrucțiunii a comunicat tuturor inspectoratelor școlare din țară, că a aprobat ca toate școlile statului să facă în ziua de 3 Mai o colecție în toate orașele și târgușoarele...

SESIUNEA extraordinară a Sf. Sinod, prorogată după Sărbători a fost deschisă pe ziua de 4 Martie.

ÎN numărul viitor al foaiei vom publica Proiectul de statut al societății pe acțiuni "Cultura Poporului".

La fiecare acțiune de 200 de lei se mai adaugă 20 de lei cheltuieli pentru fondare.

PREOTUL Metodie Zavoral, abatele mănăstirii Strahov, de lângă Praga, (Cehoslovacia) atât de bine cunoscut de prizonierii români găzduiți acolo...

CU 1 APRILIE 1926 "Cultura Poporului" intră în al 6-lea an de existență. După un obicei al nostru, cu acest prilej, foaia va apărea în haină de sărbătoare...

PARLAMENTUL din Belgia a hotărât serviciul militar să fie numai de 10 luni.

ÎN comuna Morovicani din Jugoslavia, biserica romano-catolică s'a prăbușit din cauza vechimii acoperind sub dărâmături peste 100 de persoane.

ÎNTR-o mănăstire de lângă Viena, s'a găsit o Biblie veche, lucrată de Gutenberg, născătorul tiparului, acum 470 de ani.

ÎN Galiția a fost arestat un anume Ruzic, acuzat că a comis 53 de asasinat.

„ALBINA“ institut de credit și de economii în Sibiu

Table with financial data: ACTIVA, Contul Bilanț la 31 Decembrie 1925, PASIVA. Includes items like Casa în numerar, Capital societar, etc.

Mașini de scărmanat lână, Darace pentru lână, Lupi scărmanători, Mașini de tors lână, Imbrăcămintele de piepteni pentru mașini de scărmanat lână, Batoze de treacat cu motor, Motoare

Triore Vânturători, Prese pentru semințe uleioase, Sdrobitoare ptr. semințe uleioase, Postamante de moară, Mașini de sămănat porumb, Pompe cu lanț pentru fântâni, Teacsurile de vin

sunt livrabile prompt pe lângă prețuri efitine și condițiuni de plată avantajoase. A apărut prețurentul nostru de primăvară și se trimite la cerere oricui gratuit; la fel și prospecte cu ilustrațiuni. Fabricatele noastre se află de vânzare în toate depozitele de mașini mai de seamă din țară. Cereți pretutindeni exclusiv fabricatele „RIEGER“!

Fabricale de mașini AND. RIEGER Societate Anonimă SIBIU

ALBISY Căminul de păpuși. Articole de lux, tricouri, haine, huse de masă și deșert de ciorapi. Cluj, Calea Victoriei 10

Scrisori Anunțuri gratuite! Ca să fim cât mai de folos abonților noștri, - ca condiția însă să nu fie nici negator, nici comercianți - primim spre publicare fără bani, anunțuri de vânzări și cumpărări, ori de altă natură

Domnule Director! Fiind secretarul căminului cultural „Inălțarea“ din Poiana-Câmpina, jud. Prahova, cămin ce primește regulat prețuita Dv. foaie „Cultura Poporului“, o citesc cu nespus drag, pentru că spre deosebire de altele, văd în ea numai fapte de cultură națională și în special imi place, căci eroii acestor fapte, în cea mai mare parte sunt dintre muncenicii neamului, dintre învățătorii satelor.

Neurătenile Tenului! PISTRIUL P. E. T. E. COSURI, RUBULITE, A. G. N. E. Z. BĂR. CI. TURI și alte defecte a e tenului supără și strică înzămăului personal.

Este imposibil să nu știți D-voastră, că ciorapi și mănuși mai ieftini numai la firma SIPOS. Calea Reg. Ferdinand No. 8. se pot cumpăra.

ASZTALOS. Cele mai bune și mai ofine BICICLETE ȘI MAȘINI DE CUSUT se pot procura în condițiile cele mai favorabile la firma ASZTALOS. Cluj, str. Nicolae Iorga No. 2.

„Reductor“ str. R. Maria 32. CLUJ. Foaie în v. de inițiativă! Cereți înzestrit oramă și pudră „JE MIRAOLE“.

SUBSCRIEȚI ACȚIUNI LA „CULTURA POPORULUI“ Ion Mateescu, inv.

DIN CAPITALA TARII

— Dela redactia noastra bucuresteană —
Sezatoarea II-a a „Caselor Nationale”

Miercuri, 24 Februarie, s'a tinut in „Fundatia Carol I.” in fața unei săli arhipele, a II-a sezatoarea a „Caselor Nationale”, de sub prezedenția activă a d-lui general I. Manolescu. Sezatoarea s'a inceput printr-o cuvântare rostită de d. profesor universitar Gh. Ţițeica. D-sa spune in esență următoarele: Dela început „Casele Naționale pentru învățături și îndemnuri bune” și-a alcătuit un program cu o țintă bine definită. La acest program de conducere, care este un fond care ar trebui să-l aibă fiecare masă populară. Este fondul sufletesc moral și optimist. Dar pe lângă aceasta la noi mai întâlnim un fond care este statornic, care este masiv. Încrederea noastră e plină de misticism. Toate împrejurările sociale și toți indivizii trebuie să posedă o bază morală sănătoasă, căci altminteri nu poate dăinui. Să nu facem ca ungurii, cari au crezut că naționalismul poate fi bazat pe fapte morale. Locul de plecare, al nostru, al tuturor, trebuie să fie național și moral. Cu destul regret vedem că dela un timp încoace în toată lumea s'a abătut un val de imoralitate. O cauză a acestei perversități sufletesti credem că ar fi și aceea a progresului care nu se face in linie dreaptă. Fiecare suș, are și pogoriri lui așa că dela progras să nu ne așteptăm numai bine. Trebuie să progresăm cu sușiri și pogoriri. Toate aceste schimbări sânt datorite unui fenomen fizic. Trăm într-o stare mai bună sau mai rea după modul și chipul in care se află starea noastră sufletească. La început s'a crezut într-o legătură a fenomenelor periodice atmosferice și evoluția progresului natural uman. Într-o perioadă de viață omească la 7 ani se repetă evoluția, iar in viața unui popor la 300 de ani. Un astronom, William Retsch, a văzut, că pelete din soare variază la 11 ani, ei bine și prețurile cerealelor la bursa variază tot la 11 ani. S'ar putea zice că soarele și luna sânt vinovate de viața grea pe care o trăim. Față de aceste credințe se opune programul de conducere al „Caselor Naționale” care se impune printr-o voință neștrămutată. Este adevărat că există o serie de legi fatale, dar care nu ne pot împiedeca din progres. Trebuie în ne perfecționăm, însă pe calea cea bună a moralității și a optimismului. D-l general Ion Manolescu, a arătat clipele grele prin care a trecut neamul românesc cu prilejul războiului pentru întregirea neamului. Toate aceste clipe grele nu ar fi fost înfrânte dacă nu se opunea cu o energie puțin obișnuită, voință și entuziasmul țărânului român. Încheie mulțumind d-lui profesor Marin Ștefănescu, care a fost și este unul din pionierii „Caselor Naționale”. D-l profesor universitar Marin Ștefănescu, arată și evocă frumoasa purtare care a avut-o țărânul român pe frontul din războiul 1916—1918. Partea artistică a fost încredințată maestrului Aurel Eliade, care a prezentat publicului următorii artiști: d. C. Barcaroiu, dela Teatrul Popular, a declamat cu multă avânt monoloage, d-ra Toma Nănescu, dela Opera Română, a cântat din „Cavaleria Rusticana”, „Favorita”, și mai multe arii naționale. D-l Gh. Petrescu, bariton dela Opera Română, a cântat din „Carmen”, „Traviata” și „Rigoletto” cum și frumoasele noastre arii naționale. La piano a fost d-na Aglae Ionescu. Rodu S. Niculescu-Mislea

VIATA DIN MUNTENIA

Din Turnu-Severin La Palatul Teatrului cultural din orașul nostru s'au tinut din toamna anului 1925, până acum următoarele conferințe la Universitatea populară și Casa Luminii din Mehedintzi: 7 Noembrie, d. prof. Dr. Gerota: Tuberculoza. 14 Noembrie, d-na Maria Popp: Emanciparea civilă și politică a femeilor române. 21 Noembrie, d. prof. Dr. Marinescu: Spiritism și Metapschism. 29 Noembrie, d. ministru Al. Lapedatu: Unitatea Națională. 5 Decembrie, d. ministru I. Nistor: Bucovina. 12 Decembrie, d. general C. Găvănescu: Metropolitanul Andrei Șaguna. 19 Decembrie, d. prof. D. Macovei: Originea vieții. 9 Ianuarie, d. prof. Dr. Obrăgea: Psihologia strămoșilor primordiali. 16 Ianuarie, d. Dr. I. Jianu, profesor univ.: Lupta contra cancerului. 30 Ianuarie, d. P. Sergescu: Întoarcerea la evul mediu. 6 Februarie, d. Silviu Dragomir, prof. univ.: Avram Iancu și Nicolae Bălcescu in anii 1848—49. 13 Februarie, d. Gh. Ionescu-Sișești: O bogăție care se distruge. Solul României, cu proiecțiuni. Casa Luminii din Mehedintzi 15 Noembrie 1925, d. P. Sergescu, prof. univ.: Leonardo da Vinci ca om de știință. 16 Decembrie, d. ing. G. I. Vasiliu: Aviația noastră națională. 13 Decembrie, d. prof. G. Lettieri: Impresiile din Polonia, conferință cu proiecțiuni. 20 Decembrie, părintele protopop St. Părligras: Lumina dela răsărit. 10 Ianuarie, d. Cezar Papacostea, prof. univ. Iași: Personalitatea și Demosul in Istorie. 24 Decembrie, d. C. D. Ionescu, prof.: Pregătirea prin cultură a Unirii. 31 Ianuarie, d-na prof. Col. Silvia Demetrescu: Spiritul democratic in literatură, artă și știință. 7 Februarie, Părintele protopop St. Părligras: Spiritul față de Creștinism. La sezatoarea din 14 Februarie, ținută de d. prof. Dr. I. Jianu, cu subiectul Amintiri din războiul cel Mare (cu proiecțiuni) a dat concursul liceului de fete din localitate. D-na directoare E. Vorvoreanu, ajutată fiind de d-na maestra V. Gușă, au deus toată sârguința pentru reușita lor aducându-le viliile noastre mulțumiri. Programul a fost cât se poate de bogat și bine executat. Micuțele eleve din cl. III-a, îmbrăcate in costume naționale au executat jocurile Cămpenească și lei mi place loc de casa. Eleva Băbeanu, din cl. VI liceu de fete, a recitat bine. Elevul Aleman, cl. V-a reală, liceul Traian și Aleman Ileana, liceul de fete, au cântat la piano și vioră bucați clasice. Mai sânt următorii conferențieri: d-nii C. D. Fortunescu: Îndrumări in literatura noastră modernă, Dr. V. Gomoiu, Dr. ing. Nogoști Dănilă, Dr. I. Glăvan, C. Marinescu, d-na și d. P. Onescu-Voitești (dela Universitatea din Cluj) St. Treman și încă mulți alții. Sezatoarea se țin regulat in fiecare Duminică la ora 10. Persoanele cari doresc să dea concursul cu conferințe sau producțiuni se pot adresa la liceul „Traian”. — In seara de 13 Februarie, a avut loc in saloanele de dans ale teatrului un frumos bal dat de societatea „Teatrul”. Mulțumită d-lor președinte Teodor Costescu și director pâr. Burac, care merită a li se aduce toată cinstea și lauda cuvenită, balul a reușit foarte bine. Tombola cu obiecte in valoare de peste 30 mii de lei a fost la dispoziția publicului. Toate casele mari care lucrează la teatru, și-au trimis obolul lor pentru această societate, afară de ce s'au adunat dela comercianții din localitate. Bufetul îmbrăcat de d-na directoare a școlii profesionale Em. Missir, in chilimiuri naționale. O trupă de călușeri din Banat a jucat mai multe jocuri naționale. Au luat parte la acest bal peste 500—600 de invitați din notabilitățile orașului. Beneficiul acestei serbări a fost de 32 mii de lei. Orchestra regimentului 95 Infanterie sub conducerea d-lui Lt. Klein, ajutat fiind de d. Bălan, a investit publicul cu cele mai frumoase cântece. G. Nastasescu Din Dragoslavele (Muscel) In ziua de 7 Februarie, a avut loc in comuna noastră, ședința cercului proțese și învățatoresc Rucăr. Proții cercului au oficiat in sobor sfânta slujbă, in biserica parohială „Înălțarea Domnului”, păstorită de pâr. I. Răuțescu, președintele cercului. Biserica aceasta are o vechime de aproape 200 de ani, căci a fost zidită de vameșul Hristea in anul 1745. Pe lângă enoriașii bisericii au mai luat parte la serviciul divin, învățătorii cercului sub conducerea d-lui institutor Iosif Catrinescu, d. V. Arsluescu, pretorul plășii Dâmbovița și d-ra doctor Ștefania Bărbuceanu, medicul plășii. Răspunsurile liturgice au fost date de corul școlii primare locale, compus din elevii claselor IV-VI-a, pe două voci, sub conducerea d-lor învățători C. Pridoiu și Toma Burtica.

Pentru pomenirea unui învățător

In ziua de 28 Iulie 1924. s'a stins din viață in casa părinților săi, din satul Bichești com. Doghești jud. Tecuci, după o lungă și grea suferință, tânărul învățător Ioan Basoc. Pierderea lui, fiind simțită și de noi câțiva colegi, care l-am cunoscut și apreciat, ne-am gândit, că ar fi bine, ca să-i facem mormântul mai atrăgător, pentru cine va intra in curtea cimitirului. Din inițiativa subsemnatului, a d-lui N. Drucică și a d-lui Gh. Barbăraș și cu concursul d-lui D. Dăriu și a d-lui S. Chibuzi, precum și prin ajutorul nostru bănesc și al elevilor dela școala noastră, am făcut decedatului o frumoasă cruce de stejar de 2 m. înălțime și cu acoperământ și pe care s'a săpal: „Aci odihnește învățătorul Ioan Basoc, decedat in ziua de 28 Iulie 1924, căruia un grup de colegi îi ridică aceasta”. La mijlocul crucii, s'a pus fotografia celui decedat. In ziua de 2 Februarie, fiind întâmpinarea Domnului, ne-am adunat toți învățătorii de mai sus, cu câte 20 elevi de fiecare școală, la cimitirul din Bichești, unde am așezat crucea, făcând și un parastas pentru pomenirea mult regretatului nostru prieten și coleg, care s'a stins din viață in etate de 22 ani. Serviciul religios a fost oficiat de bătrânul preot D. Dăriu și de preotul V. Condache și cântărețul D. Diaconescu, care prin „Vesnica pomenire” cântată cu mult sentiment, însușia celor de față, multă jale. Crucea a fost așezată de noi învățătorii. A luat parte multă lume, precum și familia decedatului, care era surprinsă și măgălită de atenținea dată iubitului lor „Ionică”. După oficierea parastasului, s'au ținut cuvântări de către subsemnatul, de d-l Gh. Barbăraș, N. Drucică și D. Dăriu, prin care s'au scos in lumină faptele frumoase, ale acestui tânăr învățător. D-l D. Dăriu, fostul învățător al decedatului, a povestit din viața de elev a celui mort. Prin multe sate sânt morminte de ale fostilor învățători, cari sânt lăstate in părăsire. Căi puțină voință din partea colegilor s'ar putea îmbunătăți starea lor, punându-se cel puțin o cruce pentru a se ști că acolo, se odihnește un fost luminător al neamului nostru românesc, care merită această mică atenție și recunoștință. Ioan Nazarie, inv.

VIATA DIN BUCOVINA

Din Cernăuți Cu începutul postului mare se mai domolesc gălăgioasele petreceri de carnaval și lumea obosită, sătulă de atâta harababură, se întoarce după senzații mai superioare, mai intelectuale. Afișele îngheșuite, de baluri, sânt rupte fășii și'n locurile apar noi, simpatice anunțuri de conferințe, sezători literare, de turnee teatrale. Cel puțin așa se petrece lucrul in Cernăuți. Două serii de conferințe, îmbrășugate in lungime și seriozitate s'au anunțat deodată in prima săptămână a postului: Seria de primăvară „a cursurilor universitare de popularizare” și seria de conferințe din domeniul feminist organizată de „Cercul gospodinelor române”. Prima serie a inaugurat-o d. rector universitar R. Căndea, vorbind despre „Un desrobitor cu sufletul: Gh. Șincai”. In două seri de-a rândul, câte-o oră, frunța școlii ardeleni, a roinviat din colbul documentelor și al scrierilor sale, vrăjdit de cuvântul evocator al conferențiarului. L'am văzut așeză pe revolutat, fără odihnă, rătăcind cu Cronica in desagă, reprezentând prin viața și prin opera sa cel mai viu protest împotriva uzurpatorilor unșuri și a celor inconștienți dintre români. A doua conferință continuată in trei seri a fost cea a pâr. prof. Gheorghiu, tratând „Capitele alese din Evangelhiei”. Ultima săptămână din viața lui Iisus Hristos a fost desprinsă cu pietate, cu înțelegere adâncă a Scripturilor și cu acea solemnitate patriarhală care respiră din toată înfățișarea și din tot cuvântul pâr. Gheorghiu. In afară de cele două serii de conferințe, ar mai fi de notat că in seara de 27 Februarie, cu un comitet local s'a dat sezatoarea Caselor Naționale al cărei prim punct de program a fost conferința d-lui Ţițeica, prof. univ. din București. Venitul e destinat unei școlae de fete din Breaza. Echipa bine selectată dela Teatrul Național din București se succed, actual, la intervale scurte. In 24 Februarie, turneul „Mortun” a interpretat cunoscutul „Extemporal”, iar in zilele de 1 și 2 Martie, un turneu cu Ciprian și Aegșina Maery a reprezentat „Mesterul Manole” și „Macbet”. Teatrul Național din localitate, urmează cu aceeași regularitate reprezentările sale (4 pe săptămână) și trebuie să fim recunoscători artiștilor cari realizează cu multe sacrificii morale și materiale o operă culturală, pe care numai trăind într-un oraș instrăinat cum sânt Cernăuți o poți aprecia îndeajuns. E adevărat că repertoriul suferă uneori de inferioritatea unor piese, dar nu dăm seama că pretențiile noastre nu trebuie să fie la nivelul celor din capitală. Poate că-i necesară și declamarea pentru public in majoritatea școlărilor de educat. Numai să nu fie prea multă și să nu fie prea mare contrastul între ceea

ce se zice, se îndeamnă și între ceace face in viață. In cazul acesta ar fi dezastruos sub raportul educativ, efectul declamațiilor de pe scenă. — In 23 Februarie, societatea academică „Junimea” a sărbătorit amintirea unui eveniment istoric bucovinean, care a avut o importanță covârșitoare in orientarea vieții naționale a Bucovinei dinainte de unire. E vorba de comemorarea a 50 de ani dela înființarea vechii „Arboroasa”. Constituită in 1875 a trăit abia doi ani, înalțășită fiind de pumnul autorității austriace. Această „Arboroasa” cu majoritatea membrilor studenți in teologie, a reprezentat in ținuta sa dărăză protestul întregului neam românesc din Bucovina împotriva unei stăpâniri neagrare. In 1877 eând in Iași se comemora un doliu adănc al întregii Moldove, centenarul omorării mișelești a lui Grigore Ghica Vodă, „Arboroasa” cu sufletul aprins de idealurile naționale, într-o telegramă duioasă și-a exprimat toate gândurile pe față. Regretau și ei „frații detrunchiați”, pe voivodul care s'a jertfit pentru ei. Telegrama a fost prinsă și furia autorității austriace s'a deslășuit toată asupra „Arboroasiei”. Societatea a fost disolvată și cinci din comitetul ei, toți studenți teologi, in frunte cu Ciprian Porumbescu, au fost trântiți la răcoare unde cățiva din ei și-au mâncat sănătatea. După un proces lung, stabilindu-li-se nevinovăția au fost eliberați. Doi dintre ei trăiesc și azi. Sânt venerabilii părinți Constantin Morariu și Ortisie Popescu. E de mirare cum înțeaptea Austria atât de mesteră in adormirea înecată, legănată a popoarelor supuse, a recurs de astădat la gestul acela violent, gest neprecuat, care a zguduit conștiințele tuturor și i-a pus in gardă de apărare împotriva tentativelor sale de germanizare. Temnița arborenilor, ca și-a memorandiștilor și-a atător generații de români ardeleni, a fost pământul prielnic in care a prins putere plăpânda floare a conștiinței naționale. Gânduri de felul acesta au preocupat sufletele multora din Cernăuți și Bucovina in ziua de 23 Februarie, și vorbitorii, începând cu ceice mai sânt in viață din vechia „Arboroasă” și sfârșind cu reprezentanții tineri ai studenției de azi, au adus pioase omagii sufletelor dispărute ale celor cari au suferit și binecuvântările temniții, mormânt al reinvierii. S'au rostit și crezuri de urmat in prezent, crezuri înflăcărate de iubire frățească, de muncă încordată. Hotărâri de muncă, rostite cu patos larg și apăsă, cu intenția de-a înflora auditorul. Dea Dumnezeu ca din contemplarea oameilor mari ai trecutului să nu ne inspirăm numai cu declamări, ci să ne pornim odată să realizăm aceste declamări: să ne unim și să muncim. D.

Cititori, aveți o datorie sfântă: să înfăptuiți, un Cotidian românesc la Cluj.

Veniți cu obolul vostru. Subscriți acțiuni la „Cultura Poporului.”

Cititori, aveți o datorie sfântă: să înfăptuiți, un Cotidian românesc la Cluj. Veniți cu obolul vostru. Subscriți acțiuni la „Cultura Poporului.”

Din Bărbătești (Vâlcea)

Incă de mult timp — și poate niciodată — sâtenii com. Bărbătești n'au avut prilejul a se înălța sufletește mai mult ca Duminică, 24 Ianuarie a. c. in această sărbătoare proții cercului „Pietrari” și-au ținut conferința pastorală in satul nostru. Serviciul religios s'a oficiat in vechia biserică „Vățărești” de către S. S. subprotocelul P. Pietroșanu, proții cercului in sobor, precum și cel doi diaconi dela Sf. Episcopie a Râmnicului-Noului-Severin; iar răspunsurile au fost date de corul Sf. Episcopii. După săvârșirea sf. Liturghii s'a făcut un parastas pentru pomenirea celor 86 de eroi ai comunei rămăși pe câmpul de onoare, după care s'a slujit un Te-Deum pentru ziua de 24 Ianuarie. Sf. Sa părintele Pietroșanu a ținut predica explicând Evangelhiei zilei, iar Sf. Sa părintele I. Tomescu Asesar la Sf. Episcopie, după ce a făcut un rezumat al istoriei românilor, a arătat însemnătatea zilei de 24 Ianuarie in viața poporului românesc. După masă, in sălile școlaei s'a ținut ședința publică unde lăras Sf. S. părintele I. Tomescu, asesor, a vorbit despre credință, iar Metacsa, directorul Școlaei normale de băieți din R.-Vâlcea, a vorbit despre calea pe care trebuie să meargă tinerețel de astăzi pentru a corespondența timpului. Corul Sf. Episcopii a cântat diferite cântece religioase și populare, iar d. C. Popian, profesor, a jucat cu mult succes piesa „Barbă Lăutarul” prelucrare după V. Alecsandri. Seara, trupa artistică a Sf. Episcopii, sub conducerea d-lui C. Popian, a jucat piesa „Uteica cu bani”. Bani străni dela sebarse s'au dat pentru clădirea bisericii „Buna Vestire” ce se află in lucru. D. Dogăroiu Din Slatina (Olh) In noaptea de 16 Februarie o groznică explozie s'a întâmplat la fabrica de scânduri „Carpatina” unde și-au găsit moartea 3 lucrători, iar alți 9 grav răniți. Explozia s'a produs din cauza unei stricăcuni la una din supapele de siguranță dela cazan. Mihailescu St. M. Din Celaru (Romanaj) Elevii și elevele de curs secundar din localitate și de prin satele vecine, membri ai societății: „Zorie Romanajului”, in timpul vacanței Crăciunului, au ținut sezători culturale in localul școlae de fete „Teodor și Elena B. Celarianu”, de sub conducerea d-nei Zenobia M. Georgescu, directoarea școlae. Dintre conferențieri s'au distins d-nii Nicolae Georgescu, care a vorbit despre „Poezia populară” și despre „Cauzele care fac ca pământul să fie într-o continuă transformare”. D-l. Iile Zamfir a vorbit despre „Fumatul” și despre „Importanța pădurilor”. Dl. Petre I. Nuță a vorbit despre „Datoriile copiilor către părinți” și despre „Muzica populară”. D-l Marin Colora a rostit despre: „Mijloacele de a răspândi cultura in popor”. D-l Marin Georgescu, institutor, președintele activ al societății nu a pregetat nici un moment de a încuraja și stimula la muncă pe tinerele vârstare, temelia de mână a iubitului nostru neam întregit. Corul societății, in toate sărbătorile, la biserici, a înălțat sufletește pe enoriași, atrăgându-i spre sfântul locaș dumnezeesc și depărțându-i tot mai mult de cărciumă, care degradează, decimează și prăpădește neamul românesc. M. G. C.

Mat bine ori și unde se servește la

Baia Elisabeta

Baia Elisabeta Băi de abur, de o a dă, dup, etc. CLUJ, Str. Călugărilor (de Someș).

ABONAMENTUL:

Pe un an 250 de lei. Pentru șateni, învățători, profesori, preoți, studenți, meseriași și muncitori 200 lei pe an. Abonamentul se plătește înainte; se fac abonamente și pe o jumătate de an. Pentru instituții financiare, bibliotecii, cluburi și localuri publice abonamentul este 400 lei. Pentru sprijinitorii foaei minimum 500 lei. In America 3 dolari, in Jugoslavia 120 dinari, in celelalte țări 450 lei pe an.

Parfumeria „DIANA”

Recomandă tofelul de semințe de legume, flori și de agricultură, selecționate, curate și in colțire sigură — din Germania și Olanda. In chestiuni de agricultură se vor da orice îndrumări de dl. Dr. Bela Pater director onor. la Academia de Agricultură

APEL

Către cetitorii „Culturii Poporului”. — Subsemnatul, călăuzit de gândul de-a strânge într-o carte, pe propria-mi cheltuială, toate povestirile pentru copii, apărute până acum in „Cultura Poporului” (la rubrica „Din povestirile lui Moș Antonaș”) in „Lumea Copiilor” și „Universul copiilor”, cât și altele inedite, rog pe cititorii acestei gazete să-mi scrie într-o carte poștală, la adresa de mai jos, dacă ar voi s'o aibă, pentru a putea ști numărul exemplarelor ce voi tipări. Cu cât numărul cititorilor va fi mai mare, cu atât prețul cărții va fi mai mic. Toți acei cari-mi vor răspunde, vor primi cartea cu ramburs la apariție. Victor Săpdulescu-Topolitza învățător, Bicaz-Neamț

Consum!

Colofor de dame I-I Colofor mare magazin in toate specialitățile IULIU HUSSA Cluj, Str. Memorandiului 10.

O RECLAMĂ BUNĂ SE FACE NUMAI ÎN „CULTURA POPORULUI”

Restaurantul și Bufetul CENTRAL complet restaurat s'a deschis din nou și s'a la dispoziția oronaturii publice. Bagăm sprințul publicului românesc. Cu toată stima Iuliu și Bela Szila - v Piața Unirii Cluj

BÖSZÖRMÉNYI și ERDELYI

cașor de dame și maniere Spălă, ondolează și văpășeie părul. Faço și alte lucrări in păr. Tunde după moda nouă: Blon și Bubli. Cluj, Poșta Unirii 29 (in curte). (No. 71 perm.)

Mare asortiment Fial lui Matia Kun

cutițar și optician, Cluj, Calea Victoriei 2. Nichelare și ascuțitul se execută prompt.

Produsele fabricii de bere CZELL din CLUJ—MĂNAȘTUR

berea albă Ursus berea albă specială Ursus-Extra berea neagră din malț dublu Hercules Se capătă pretutindeni! Rudolf Mosso 1705.

Prăvălia de semințe Arpad Déri

Recomandă tofelul de semințe de legume, flori și de agricultură, selecționate, curate și in colțire sigură — din Germania și Olanda. In chestiuni de agricultură se vor da orice îndrumări de dl. Dr. Bela Pater director onor. la Academia de Agricultură

FABRICA DE ARTICOLE ARGINTATE

Recomandă tofelul de semințe de legume, flori și de agricultură, selecționate, curate și in colțire sigură — din Germania și Olanda. In chestiuni de agricultură se vor da orice îndrumări de dl. Dr. Bela Pater director onor. la Academia de Agricultură

S'a deschis PANTOFĂRIA

Studentilor Creștini in Str. Gh. Barișiu (edificiul nou al crăciului) unde se servește tot felul de încălțăminte cu cele mai reduse prețuri și se execută tot felul de reparații în cel mai scurt timp. Rog onoratul public a se convinge Petre Gherasim pantofar de lux

„SIMPLON” RESTAURANT NOU

Zilnic bere proaspătă, mâncări bune de cesă și iefine, FRĂNȚIȘOARE 6 LEI PORȚIA, vinuri excelente, in fiecare seară supă de fasole „KLECKER”. Rog sprințul on. public românesc; cu stimă Nr. 52—26—18 ANTON JUDOVITS

Cetiți și răspândiți CULTURA POPORULUI

Cetiți și răspândiți CULTURA POPORULUI